

LISTJE IN CVETJE.

Iz zaklada naših pregovorov.

22. Laž ima kratke noge.

O tej nesnažni pregehi ste že letos marsikaj brali v „Vrtčevi“ prilogi; med drugim tudi kratko razlago tega pregovora. Kdor ima kratke noge, počasi hodi. Kdor pa počasi hodi, ne more bežati ter ga lahko ujamejo in kaznujejo; pa daleč ne more priti. Oboje se lahko reče o lažniku.

Sicer so lažniki v občeh jako zviti in prekanjeni ljudje ter znajo svoje laži tako prikrojiti, da jih poslušalec ne more spoznati in ločiti od resnice. Vendar dolgo se pa laž le ne dá prikrivati. Večkrat se lažnik sam tako zareče, da se ujame v lastne zanjke; mnogokrat pa ga izdajo druge okoliščine.

O laži pa tudi zato lahko pravimo, da ima kratke noge, ker lažnik ne more prav napredovati in dospeti do časne in večne sreče. Lažnika, čigar lažnivost je občeh znana, nikjer ne marajo, ker mu ne morejo zaupati; zakaj kdor je lažniv, je tudi goljufen in nezvest. Pa tudi kako nevaren je tak človek! Kako lahko tudi poštenega in nedolžnega človeka pripravi ob dobro ime s svojimi umazanimi lažmi! Ni mu torej lahko dobiti dobre in poštene službe.

Ker lažniv človek kaj lahko zabrede tudi v druge, večkrat jako velike hudobije, n. pr. da po krivem priča, po krivem prisega, obrekuje, goljufa, slepari itd., se tudi v nravnem oziru rad zelo zanemari. Utegne se mu pripetiti tudi največja nesreča, da zapravi tudi svoje dušno zveličanje, ker dela tako majhne korake naprej, pač pa velike nazaj.

Vrtčevim čitateljem zelo priporočam, naj pazno in uspešno prebirajo v letošnjem „Angelčku“ sestavke o laži. V dokaz, kako kratke noge ima laž, pa pristavim še to-le kratkočasnico:

Nek častnik dobi povelje, da gre z oddelkom vojakov pokopavat mrliča, ki so padli v boju. Kar vzdihne med mrliča hudo ranjen vojak in zastoče s puhlim glasom: „Glejte, gospod, jaz še živim; nikar me ne pokopljite!“ Eden pokopačev pa pristopi in pravi: „Nič nikar mu ne verjemite, gospod poročnik! Tega jaz dobro poznam, veste, da je nesramen lažnik, kar brez skrbi ga pokopljimo!“

Nove knjige in listi.

1. Leban Janko: *Mirko Poštenjakovič*. Povest za dečke od 12.—15. leta. (Posebno primerna za rokodelske učence.) Nemško spisal Fr. Frisch. Drugi natis. V Ljubljani 1901. Založil in prodaja J. Giontini. Cena 40 vin. — To je mikavno, v lepem jeziku pisana mladinska knjiga, ki nam še zlasti zato posebno ugaja, ker ni pisana le v zabavo in kratek čas, marveč ima tudi vzgojilno moč v sebi ter nas po nekoliko spominja na Šmidove povesti.

2. Kosi Anton: *Vinogradniki! čuvajte vinsko trto!* Kratko navodilo, kako uspešno zatiravati najnavadnejše trsne škodljivce. V Mariboru 1901. Založil pisatelj. Natisnila tiskarna sv. Cirila. Cena 50 v. — Namen in pomen te knjižice je že razviden iz naslova. Spretno je opisal marljivi gospod pisatelj vse

pogubne kvarljivce vinskih trt iz živalstva in rastlinstva, pa tudi še pridelal „vremenske in druge neugodnosti“ ter nasvetoval uspešnih sredstev zoper nje. Prepričani smo, da se bo razveselil knjižice vsakdo, ki mu je pri srcu narodno gospodarstvo.

Rebus.

(Priobčil Mirko M.)

· O N.

e

2

(Rešitev in imena rešilcev v prih. listu.)

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h. — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.